

BRIEF AAN DE HEER R BROCKHUS OVER ZIJN WOB VERZOEK EN HET ZWIJGEN VAN DE MEDIA OVER DE FOUTE RECHTER mr. F.J.P. VEENHOF

Curaçao 12 januari 2017

Geachte Heer Brockhus,

U toont zich met uw WOB-verzoek een moderne kruisvaarder die strijdt voor een transparante, rechtvaardige en onpartijdige rechtspraak.

Sommigen zien u als een nagel aan de doodskist van het wankelend justitieel bolwerk.

Dat is niet écht zo. U maakt immers terdege onderscheid tussen de naar redelijke tevredenheid verlopende rechtsgang in reguliere civiele zaken en strafzaken enerzijds en zaken die de toets van de kritiek niet kunnen doorstaan. Het

betreft in de laatste categorie met name rechtszaken waarin de Overheid, grote bedrijven, banken en andere geprivilegieerde groepen de doelgroep zijn.

De rechterlijke macht wil in die gevallen te zeer de vrijheid hebben om de belangen van die groepen te kunnen vrijwaren. Zij wil in die gevallen vrijelijk, en naar uitsluitend eigen bevind van zaken oordelen; en zonder daarbij hinderlijk voor de voeten te worden gelopen door kritische volgers zoals u.

Omdat u uw strijd met open vizier en op eerlijke wijze voert, verdient u wel degelijk de koninklijke onderscheiding die men voor u wenst aan te vragen. Die onderscheiding komt u toe en kan vrijelijk door u worden aanvaard.

Vermits u zich niet laat inpakken.

Maar ik verwacht niet dat dat zal gebeuren: ik geloof veeleer dat u, eenmaal "geridderd", gebruik zal maken van de daaraan verbonden extra naamsbekendheid om de strijd met nog meer elan aan te gaan dan nu reeds het geval is.

Tot een van de foute aspecten van de Nederlandse rechtsspraak reken ik onder andere het doelbewust uit de wind houden van bewijsbaar foute rechters.

Mr. FJP Veenhof, thans als rechter verbonden aan de rechtbank van Haarlem, behoort tot een van die bewijsbaar foute rechters.

Maar het Gerecht zal er voor waken Veenhof te veroordelen voor zijn frauduleus handelen in de door mij vaker vermelde arbitragezaak. Een arbitragezaak waarin rechter mr. FJP Veenhof bijklussend als arbiter zich willig een scheve schaats heeft laten aanmeten, om vervolgens met die scheve schaats het meest ondenkbaar foute parcours af te leggen.

Mr. Veenhof nam besluiten die op schaamteloze wijze de cliënten begunstigen **van de advocaat van de tegenpartij die zijn benoeming als arbiter had doorgedrukt**. En in dit geval uitgerekend een advocaat die eerder vanwege fraude tot een onherroepelijke gevangenisstraf was veroordeeld.

Ik ben de stellige mening toegedaan dat mr. Veenhof enerzijds uit de wind wordt gehouden omdat men het niet in het belang van de geloofwaardigheid van de rechtsspraak acht, als een rechter, evenals elke andere ordinaire oplichter, voor misleiding en bedrog wordt veroordeeld.

Die overweging speelt ongetwijfeld een belangrijke rol, maar het zou zo maar kunnen dat het zgn. "landsbelang" in deze ook een prominente rol speelt: een veroordeling van mr. Veenhof zou immers als ongewenst gevolg hebben dat de discussie over zijn merkwaardig ingrijpen in de Bonairiaanse Zambesi-strafzaak weer zal oplaaien.

Mr. FJP Veenhof besloot in het jaar 2010 dat het Zambesi-corruptieonderzoek naar twee prominente Bonairiaanse politici, voortijdig moest stoppen.

Uit artikelen die door de NRC-journalist Joep Dohmen werden geschreven krijgt men de indruk dat er mogelijk sprake was van een relatie tussen de twee van corruptie verdachte Bonairiaanse politici en de KLM. Er is daarover echter geen overtuigend en wettig bewijs geleverd.

Feit is echter wel dat mr. Veenhof zelf zeker belang had bij de KLM. Een van zijn zoons was als piloot bij de KLM werkzaam en de andere zoon had ambities voor een functie bij de KLM.

Uit de publicaties in de NRC blijkt dat door het corruptieonderzoek waarin de van corruptie beschuldigde Bonairiaanse politici verwickeld waren aan een zodanig beperkte tijd te binden dat dit onderzoek wel MOEST floppen. Veenhof diende met deze dubieuze interventie kennelijk niet alleen het eigen belang, maar ook het KLM-belang. Omdat de van corruptie verdachte Bonairiaanse politici opvallend warme banden onderhielden met de KLM, werd in de berichtgeving deze corruptiezaak soms wel al te veelbetekenend aan de KLM gelinkt.

Met het vrijwaren van de KLM van mogelijke betrokkenheid bij deze geruchtmakende corruptiezaak diende Veenhof dan ook, al dan niet daartoe opgedragen, ook het landsbelang.

Het ging hem in elk geval niet om het belang van de twee van corruptie verdachte Bonairiaanse politici: mr. Veenhof, die voor een slechts korte periode als rechter-commissaris op Bonaire was gedetacheerd zal niet het minste belang in die politici hebben gehad. Hij zal hen, met de arrogantie hem eigen, als louter onbeduidende dorpspolitici hebben beschouwd.

Voor Veenhof zal het eigen belang én het belang van een door hem als belangrijk geachte partij voorop hebben gestaan.

In een interview met NRC-journalist Joep Dohmen erkent Mr. Knoops (toentertijd belast met de verdediging van de van corruptie verdachte Bonairiaanse politici) dat de twee politici *formeel niet van corruptie zijn vrijgesproken*.

Ik citeer uit een interview van Dohmen met strafrechtadvocaat mr. Knoops.

NRC Journalist Dohmen: *Volgens het OM was er, door een besluit van de rechter-commissaris om het onderzoek voortijdig te stoppen, te weinig tijd voor een goed corruptieonderzoek.*

Mr. Knoops: *Als ik naar de procesgang kijk, zie ik dat het OM daarna toch nog onderzoek naar corruptie heeft gedaan. Maar of dat een volwaardig onderzoek was, zou u bij het OM moeten vragen.*

NRC Journalist Dohmen: *"De conclusie is dus dat de corruptie-beschuldigingen nooit inhoudelijk zijn onderzocht door de rechter"?*

Mr. Knoops: *Dat klopt. Ze zijn dus formeel niet van corruptie vrijgesproken, want die zaak is inhoudelijk niet beoordeeld. Het OM is op dat punt niet-ontvankelijk verklaard. Het hof sprak eerder impliciet wel uit dat voor het vervolgen van de corruptie onvoldoende basis bestond.*

NRC Journalist Dohmen: *Volgens OM is er sprake van "hoogst merkwaardig" ingrijpen in een corruptiezaak.*

Uit de artikelen van journalist Dohmen kan worden opgemaakt dat het besluit van rechter mr. Veenhof dat het opsporingsonderzoek na nauwelijks negen maanden wegens "nodeloze vertraging" en "te veel media-aandacht" moest stoppen, algemeen en met name in juridische kringen als hoogst "merkwaardig" is beschouwd.

Corruptieonderzoeken duren immers doorgaans jaren – zie bv. in Nederland de zaak Holleeder en op Curaçao de zaak tegen oud-premier Gerrit Schotte.

Er was voor zover bekend nog niet eerder een corruptieonderzoek door een rechter zo in tijd beperkt.

Er kan geen logische reden worden bedacht om dit on going strafrechtelijk onderzoek vanwege de door Veenhof aangevoerde redenen (onnodige vertraging en teveel media-aandacht) te stoppen.

De behandelend officier van justitie mr. Mario Angela schreef dan ook in een toentertijd aan het gemeenschappelijk hof van justitie in Willemstad gerichte brief "dat de door de rechter-commissaris opgelegde tijdslimiet het onderzoek de das heeft omgedaan".

Het is duidelijk dat er belangengroepen zijn die niet staan te juichen bij de gedachte dat men weer in die Zambesi-beerput zal gaan roeren.

Dat Veenhof een foute rechter is, is door mij met onweerlegbare bewijsstukken gestaafd: Welke integere rechter zal in zijn optreden als arbiter ZONDER OOK MAAR ÉÉN VRAAG TE STELLEN een hem aangeboden **concept**contract als het definitieve contract beschouwen, door louter af te gaan op het doorgehaald zijn van het woord concept en de aanwezigheid van parafen bij het doorgehaalde woord concept?

Welke integere rechter zal als arbiter optredend, ZONDER OOK MAAR ÉÉN VRAAG TE STELLEN een hem aangeboden **concept**contract als het definitieve contract beschouwen, als bovendien blijkt dat een van de voornaamste partijen het **concept**-contract niet heeft ondertekend.

Welke integere rechter zal als arbiter, ZONDER OOK MAAR ÉÉN VRAAG TE STELLEN uit het ontbreken van de handtekening van de enige solvete wederpartij concluderen dat *“partijen kennelijk overeen zijn gekomen de voornaamste en enige solvete wederpartij aan het arbitrageproces te onttrekken”*?

De rechter die op deze wijze zijn integriteit aan zijn laars lapt en samenspannt met de advocaat van de wederpartij, blijkt zijn benoeming tot arbiter met name te danken aan het ijveren van deze advocaat, die R Diaz is genaamd.

Mr. Diaz is een advocaat die een dubieuze reputatie geniet. Een advocaat die eerder vanwege fraude tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf is veroordeeld!

De door de arbiter aan de arbitrage onttrokken partij blijkt de enige solvete wederpartij te zijn van de partijen, die door – wie anders- mr. Diaz werden vertegenwoordigd.

Eustatia mocht van mr. Veenhof, het arbitrageproces ingaan met een stel onbeduidende, niet solvete maatschappijtjes als tegenpartij.

Elke foute advocaat verwacht dat hij voor zijn diensten met een wederdienst wordt beloond. Voor zo' n advocaat geldt onverkort de zegswijze “voor wat, hoort wat”.

En toegegeven: Rechter Veenhof is bepaald niet krenterig geweest bij het verlenen van een wederdienst. Alleen al zijn aan het arbitrageproces onttrekken van de enige door mr. Diaz vertegenwoordigde solvete partij, moet als een contraprestatie van formaat worden beschouwd. De wederdienst mocht er zijn en zou beslist royaler geweest zijn als Eustatia niet zo heftig van zich zou hebben afgebeten.

De argumenten die opeenvolgende rechters hebben gebruikt, in hun welhaast als wanhopig te kenschetsen pogingen om Veenhof uit de wind te houden, waren allerminst geloofwaardig. Wanneer deze argumenten worden gezien tegen de onloochenbare feiten, blijken het niet meer dan non-argumenten te zijn.

En dit blijkt te meer nadat men kennis heeft genomen van de schriftelijke verklaring die mr. Bonapart (de opsteller van het conceptcontract) tegenover de Raad van Toezicht voor de advocatuur heeft afgelegd.

Mr. Bonapart verklaart voor geen misverstand vatbaar dat hij *“nadat hij een akkoord verklaring van het concept had ontvangen een schone (DEFINITIEVE) VERSIE HEEFT UITGEDRAAID en deze ter medeondertekening naar mr. Diaz heeft verstuurd”*.

Het is dan ook duidelijk dat mr. Diaz **met vooropgezette en vooraf met mr. Veenhof afgesproken kwade bedoelingen**, het concept naar mr. Veenhof heeft doorgestuurd.

Dit is een klassiek voorbeeld van het samenspannen van een rechter met een foute advocaat waardoor deze rechter zich tot een foute rechter bekeert.

Mr. Bonapart stelt (ik citeer):

3.7 Met mr. Diaz was afgesproken dat appellant mr. Bonapart, toen het voornoemde akkoord was bereikt, een schoon exemplaar van het eerder aan hem aangeboden document zou uitdraaien en daarbij de in het concept doorgehaalde aanduiding “concept SBA 30-03-2011” zou verwijderen, opdat deze schone versie aan de arbiter / het AINAA ter behandeling zou worden gesteld en niet het in productie 3 belichaamde akkoord met de doorhaling en parafen; dat document overleggen aan de arbiter werd door alle betrokkenen ongepast en slordig geacht.

3.8 Appellant heeft aldus een schone versie uitgedraaid, deze door / Artsenlab/ Eustatia doen ondertekenen en die schone versie vervolgens (conform de afspraak met mr. Diaz) ter medeondertekening door de ex-vennoten (de cliënten van mr. Diaz) doorgestuurd aan mr. Diaz.

3.9 Mr. Diaz heeft evenwel toch de in productie 3 belichaamde overeenkomst (het concept met doorhalingen) aan de arbiter overgelegd. In zoverre heeft mr. Diaz zich niet aan de met hem gemaakte afspraak gehouden.

Rechter mr. Veenhof heeft opzettelijk een oneigenlijk gebruik gemaakt van een conceptcontract dat bewijsbaar bedoeld was om te misleiden.

De frauduleuze betrokkenheid van mr. Veenhof blijkt te meer als men de twintigtal deels partijdige, deels foute en merendeels corrupte besluiten die door deze arbiter in het arbitrageproces zijn genomen, meeweegt.

De boven beschreven gebeurtenissen zijn inmiddels bij diverse lokale en Nederlandse media bekend.

Men mag zich dan ook afvragen of het niet op de weg van een kritische pers ligt rechter mr. FJP Veenhof aan een integriteitsonderzoek te onderwerpen. Het zou met name interessant zijn, zijn frauduleus handelen in het door hem voorgezeten arbitrageproces te linken aan zijn dubieus optreden in de Bonairiaanse Zambesi zaak. De zaken speelden immers in ongeveer dezelfde korte tijd dat mr. FJP Veenhof als rechter-commissaris op Bonaire gevestigd was.

De pers zwijgt echter in alle talen. Dit zoals gebruikelijk in bijna alle gevallen die vragen oproepen bij de integriteit van de rechtsspraak.

De media die als bewakers van de democratie behoren op te treden verloochenen hun opdracht door het slaafs toedekken van feiten die nadrukkelijk de democratie ondergraven.

De z.g. vrije pers acteert steeds meer doelbewust als het verlengstuk van de gevestigde orde die een broertje dood heeft aan verandering.

Door zich zelfcensuur op te leggen en zich doelbewust blind te houden voor in de gemeenschap plaats vindende onrechtvaardigheden maken de media het begrip vrije pers tot een gotspe.

Het is dus niet verwonderlijk geachte heer Brockhus, dat men ook uw WOB- verzoek probeert dood te zwijgen.

Maar het zal mede dankzij uw ijveren, op de duur wel moeilijker worden om klagers met een kluitje in het riet te sturen. Uw WOB-verzoek zou zeer wel de ultieme hefboom kunnen zijn waarmee de deksels van de diverse doofpotten worden gelicht.

Ik moet helaas wel eindigen met de minder vrolijke constatering dat we vermoedelijk wel even zullen moeten wachten voor het zover is.

Maar eens komt het zover!

Hoogachtend,
JM Eustatia

(wordt vervolgd)